

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Concilium istud auctoritate Romani Pontificis evocatum, probatur ex epistola Gallæ Augustæ, & Synodis Romanis sub Felice & sub Symmacho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

III. Concilium istud auctoritate Romani Pontificis evocatum, probatur ex epistola Galla Augusta, & Synodis Romanis sub Felice & sub Symmacho.

IV. Hac Synodus generalis Italiae videtur originem traxisse ex conventu habito in causa Pauli Samosatani. Antè Synodus Italica & Romana dis- ferebant. Postea Concilium Romanum utramque complexum est.

I. **R**ESTAT ut asserto Occidentis Patriarchatu, in eam rationem sollicitius inquiramus, qua ad exemplum Romani Episcopi, jura Alexandrinæ sedis per Ægyptum, Libyam, & Pentapolim Nicæna Synodus metiebatur. Hic distinctio quædam adhibenda est; qua non animadversa, de componendo jure Patriarchico duarum istarum sedium desperandum est; dicendumque cum viris eruditissimis, de sola metropolitica auctoritate hoc canone comparationem iniri. Occidentis Ecclesiæ per plures Diœceses porrectæ erant, ut superius monui, quæ suis quæque synodis constabant; ut ostendere esset in proclivi de Africana, Illyriciana, & Gallicana, imò & de Hispanica. Italia in duas Diœceses divisa, Italiam nempe, & Vrbicariam, cum à sede apostolica non longè abesset, frequentioribus beneficiis ab ea fovebatur; adeo ut jus illud omne præcipuum, quo Patriarchæ in suis Diœcesibus potiebantur, Episcopus Romanus in sua Diœcesi Vrbicaria, & fortean in Italica, exerceret. In ceteris verò Occidentalibus provinciis summam auctoritatis vim & dignitatis apicem conservabat quidem; sed non eam in omnibus articulis, æquè ac in Italiae provinciis, explicabat.

II. Ius Patriarchæ in eo versatur, ut Episcopus sibi subditos ad Concilium evocet, ordinationes Episcoporum celebret, & de majoribus causis judicium ferat. Romanus Episcopus synodum omnium Italiae Episcoporum, ut proprium & ordinarium Romanæ sedis conventum, cogebat, & per omnes Italiae provincias, vel saltem per Vrbicariam Diœcesim, Episcoporum ordinandorum jure fruebatur. Concilium Romanum ex Episcopis Italiae conflatum fuisse docet Iulius I. Pontifex in epistola ad Orientales, quæ extat apud Athanasium. Nam tamen solus sim, inquit, qui scripsi, non meam tamen solius sententiam, sed omnium Italicorum, & omnium in his regionibus Episcoporum scripsi. Certè ad constitutum tempus convenere Episcopi, & ejus sententiæ fuere, quam vobis iterum significo. Quare Orientales Episcopi Athanasio communionem restitutam à Iulio & à solis Episcopis Italis observarunt in synodica sua epistola, quam Concilij Sar-

dicensis nomine ediderunt: Ad Iulium Romanam perrexit, sed & ad Italia quosdam ipsius partis Episcopos; quos seducens per epistolarum falsitatem, ab eisdem perfacile in communionem est receptus. Ex eo autem quòd Italiae Episcoporum conventus ordinarius Romæ haberetur, profectum est ut eis impensius Romanus Pontifex immineret, curamque suam ad illos frequentiore extendere, atque illo proinde nomine Synodus Sardicensis, relatione facta eorum omnium quæ gesta erant Sardicæ ad Iulium Pontificem, ab eo petierit ut omnes Siciliae, Sardiniae, & reliquæ Italiae provincias scriptis suis eorum rerum certiores redderet. Quod quidem munus ad Metropolitanos in singulis provinciis pertinebat, sed in duabus Italiae Diœcesibus ad Romanum Episcopum jure Patriarchico. *Tua autem excellens prudentia, inquit Concilium, disponere debet ut per tua scripta, qui in Sicilia, qui in Sardinia, & in Italia sunt fratres nostri, quæ acta sunt, & quæ definita, cognoscant, & ne ignorantes eorum recipiant litteras communicatorias quos extra episcopatum iusta sententia declaravit.* Liberius verò in epistola ad Constantium Imperatorem, se literas Orientalium de causâ Athanasij legisse Concilio, id est, Episcopis Italis, profiteretur.

III. Enimvero ne quis cavilletur, cœtus quidem Episcoporum Italiae habitos, sed literis Romani Pontificis non fuisse coactos, necesse est ut Gallæ Placidia Augusta epistola, quam ad Theodosium Imperatorem dedit, rem totam conficiamus. Testatur religiosa mulier, se, cum ad altare B. Petri accessisset, cultum Apostolo exhibitura, à Leone Episcopo exoratum ut à Theodosio convocandum Generale Concilium impetraret, quo vulnere mederetur, quod fides ab Ephesino latrocinio erat passa. Leo autem erat Episcoporum multitudine circumseptus, quos ex immunerabilibus civitatibus Italiae pro principatu proprii loci seu dignitate collegit, inquit Galla Augusta. In hanc sententiam Synodus Romæ coacta circa annum **CDLXXXIV**. scripsit ad Constantinopolitanos hæc verba: *Quoties intra Italiam propter ecclesiasticas causas, præcipue fidei, colliguntur Domini sacerdotes, consuetudo retinetur, ut successor præsulum sedis apostolicæ ex persona cunctorum totius Italiae sacerdotum, juxta sollicitudinem sibi Ecclesiarum omnium competentem, cuncta constituat, qui caput est omnium.* atque ideo addunt inferiori loco ejusdem epistolæ: *Beatissimus vir Felix, Caput nostrum, Papa, & Archiepiscopus.* Sanè de Siciliae Episcopis, licet freto ab Italia secretis, testatur abundè Leo ter-

Extat apud Hilari- um in frequen- tiâ gane 2.

Epistola Synodica Concilij Sardic- nis, apud Hilari- um,

Liberius ep. 2. ad Constantium.

Epistola Gallie parræ t. Concil. Chalced. cap. 16. *ἀθανάσιος ἐπισκοπὸς τῆς ἁγιᾶς καθολικῆς ἐκκλησίας ἡμετέρας ἐπιπέμει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδοσίον καὶ τὸν βασιλεῦσσαν Πλακιδίαν ἀγαθήν, ἡμετέρας ἐπιπέμει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδοσίον καὶ τὸν βασιλεῦσσαν Πλακιδίαν ἀγαθήν.*

Synodica ep. Concilij Rom. sub Felice.

Leo in Decret. cap. 13.

Institutio ep. ad Orient. apud Athanas. Apol. 2.

